

ESZTERGOMI RECITÁCIÓS TÓNUSOK

Források

Az esztergomi zsolozsma recitációs tónusaira vonatkozólag csak töredékes forrásanyaggal rendelkezünk, bizonyos tónusokról pedig egyáltalán nem maradt fenn hangjelzett emlék. Zene- és liturgiátörténetileg tökéletesen helytálló következtetések ezért nem vonhatók le, legföljebb valószínűsíthetők, de ebben az esetben is szükség lenne az összes ismert forrás szakszerű összevetésére és a közép-európai párhuzamok széles körének vizsgálatára. A gyakorlatot azonban ennek hiányában is megalapozhatja a legjobb és legjellegzetesebb források következetes és adaptív alapul vétele.

Két legfőbb ilyen forrásunk a czerstochowai pálos kantuále a XV. századból, amely az egyszerűbb és az ünnepélyesebb zsolórtónusokat, valamint a hétközi himnuszdal-lamokat is tartalmazza, valamint a szintén pálos újhelyi proceszionále 1644-ből az olvasmányok, a kapitulum, a verzikulus és a könyörgések tónusával. E viszonylag kései és csak közvetve esztergomi dallamok hitelességét a középkori magyar hagyományra vonatkozóan számos kiegészítő adat támasztja alá.

Azokat a tónusokat, amelyeket írott emlékek alapján nem tudunk rekonstruálni, a gregorián ének „római”, azaz a XX. században főként a solesmes-i iskola működése nyomán összeállított szerkönyveiből vesszük át. Ilyenek a zsolozsma bevezető versei, a kapitulum és a Benedicamusok második sorozata. Első sorozatukra az esztergomi miseordináriumok Kyriéi, Ite missa est-jei és Benedicamusai alapján megalapozottan következtettünk.

E néhány tónusnál fontosabb, hogy a solesmes-i kiadványokból merítjük azokat az elveket, amelyeknek segítségével a magyar forrásanyag dallamait a tényleges szövegekre alkalmazzuk. Ezek az elvek bizonyos esetekben ugyan nem felelnek meg a középkori forrásokból kiolvasható gyakorlatnak, de nagyobb fokú egységességük, következetességük miatt, és mert szöveg és zene viszonyának mai érzékeléséhez közelebb állnak, követésre érdemesek.

Alapfogalmak

Hangnemek

T ó n u s A gregorián ének tételei sajátos hangnemi rendszerbe illeszkednek. A hangnem egyben meghatározott zenei formulakészletet is takar, bár a formulakészlet és a hangnem viszonya nem minden gregorián műfajban egyformán szoros. E hangnemeket nevezzük tónusoknak vagy módusoknak, a többszólamú zenéről szólva ugyanezeket hívjuk modális vagy egyházi hangnemeknek. A gregorián ének nyolc ilyen hangnemet használ, amelyek egymással sajátos viszonyban állnak.

Finális A tónusok alaphangja, újkori kifejezéssel tonikája a finális. Az adott tónushoz tartozó dallamok ezen a hangon végződnek, a tónus részben ennek alapján azonosítható. (Megjegyzés: a zoltártónusok záróformulája, a differencia [ld. alább] viszont nem mindig a finálison zár.) A gregorián ének négy finálist használ: a d, e, f és g hangokat. A nyolc tónus kettesével ezekhez rendelődik, azaz d az 1–2., e a 3–4., f az 5–6. és g a 7–8. tónus finálisa. A finálisok a gyakorlatra nézve nem jelölnek abszolút hangmagasságot: a mély járású 2. tónust följebb (pl. terccel), a magas járásúakat lejjebb (pl. a 3-at, az 5-et és a 8-at terccel, a 7-et kvarttal) tanácsos transzponálni.

Tuba A finálistól különböző, ahhoz képest magasabb hang a recitálóhang, a tuba vagy tenor, amely az újkori terminológia dominánsának felel meg. Az adott tónushoz tartozó tételeknek ez képezi mintegy dallami tengelyét, a dallam ezen állapodik meg vagy ezt járja körül, a recitációs tónusoknak pedig ez a tartott, a szöveg nagy részét hordozó hangja. A finális és a tuba által közrefogott hangköz jellemző a tónusra: a páratlan számú tónusoknál ez rendszerint nagyobb, a párosaknál kisebb. A finális és a tuba közti távolság egyszersmind jellemző a tónus dallamneveire, hangterjedelmére, „járására”. Ennek alapján különböztetünk meg az azonos finálishoz tartozó tónusok között autentikus és plagális változatokat. Az autentikus tónusok a páratlan számúak, a plagális tónusok a páros számúak. Az autentikus hangnemek a finális fölötti hangkészletet használják, míg a plagálisak inkább körüljárják a finálist (általában kvart hangterjedelemben). Összességében tehát egyegy dallam tónusát a finális, a tuba és a hangkészlet teszi fölismerhetővé. A tónusok e szempontból így összegezhetőek:

1	d	(a)	autentikus	dór
2	d	(f)	plagális	hipodór
3	e	(c)	autentikus	fríg
4	e	(a)	plagális	hipofríg
5	f	(c)	autentikus	líd
6	f	(a)	plagális	hipolíd
7	g	(d)	autentikus	mixolíd
8	g	(c)	plagális	hipomixolíd

A recitáció elemei

A recitációs tónusok dallami fölépítését a szöveg természetes, nem elsősorban nyelvtani, hanem inkább fonetikus-ritmikai tagolása határozza meg. A recitáció egysége prózai vagy annak tekintett szövegeknél a mondat, zoltároknál és kantikumoknál a zoltárvers. A zoltárvers hagyományosan két tagra, azaz félversre bomlik. A két tagot a liturgikus könyvekben * (*asteriscus*) jel választja el egymástól. Ha a zoltárvers hosszú, az első tagot további két tagra lehet bontani. E két tag határát a liturgikus könyvekben † jelzi. Az egységeket mindig a tubán énekeli, az alegység végét és bizonyos helyzetekben elejét viszont sajátos, a tónusra jellemző dallami formulák különböztetik meg. Tulajdonképpen ezek határozzák meg a recitációs tónus jellegét, és ezekben mutatkoznak meg az adott tónushoz tartozó történelmi változatok is.

I n í c i u m A recitáció egységeit jellegzetes, általában fölfelé ívelő dallamformulával kezdjük: ez az incíum, amely a tubát készíti elő, többnyire mintegy arra vezet föl. Az incíum nem elmaradhatatlan része a tónusoknak, néhány recitatív műfajban eleve a tubán kezdődik a recitáció. Zsoltározáskor csak a zoltár legelső félverse kap incíumot. Az evangéliumi kantikumok (és egyes hagyományokban az Atánáz-hitvallás) ünnepélyesebb tónusaiban viszont minden zoltárvers első félverse incíummal indul. Az esztergomi zoltártónusokban az incíum – a *tonus peregrinus*-t kivéve – mindig alulról közelíti meg a tubát és az első két szótagra terjed ki. Az incíum a 2. tónusban a finális alatt, a 4–6. és a 8. tónusban a finálison, az 1., a 3. és a 7. tónusban a finális fölött indul. Ha a zoltár első félverse túl rövid vagy az antifóna intonálása megegyezett a zoltár kezdetével, az incíum elmarad. Erre utal a félvers előtti (!) jelzés.

M á s o d i n í c i u m A recitációs egység második tagja, azaz zoltároknál és kantikumoknál a második félvers általában magán a tubán kezdődik. Egyes tónusokra, illetve egyes hagyományokra mégis jellemző, hogy ezeket egy második, általában rövidebb másodincíum vezeti be. Az esztergomi dallamok esetében a másodincíum jellemző az 1., a 6. és a 7. zoltártónusra, illetve az evangéliumi kantikumok ünnepélyesebb tónusainak többségére. A másodincíum a második félvers első szótagját indítja egy hanggal a tuba alatt a zoltártónusokban, továbbá a 7. ünnepélyes tónusban. Az első incíumhoz hasonlóan két szótagot érint és mélyebbről indul a másodincíum az 1–3., a 6. és a 8. ünnepélyes tónusban. Az ünnepélyes változatban sem használ másodincíumot a 4–5. tónus. A másodincíum elmaradására ugyanazok a szabályok vonatkoznak, mint az incíuméra.

F l e x a Ha az első tagot hosszúsága miatt két további szakaszra bontjuk, akkor közülük az első végén, azaz a † előtt a dallam lelép a tubáról. Ez a lelépés mindig az utolsó hangsúlyos szótag utáni egy vagy két hangot érinti. Ezt a lehajlást nevezzük flexának. Egyes tónusok ismerik a másodflexa fogalmát is, a szolozsma zoltározásában azonban nem találkozunk ilyenekkel.

M e d i á c i ó A recitációs egység első tagjának vége a *-gal jelölt mediáció vagy *metrum*. A mediációs formula több hangra kiterjed és a tónusra jellemző, de gyakran előfordul, hogy két különböző tónus azonos mediációt használ. Ugyanakkor sokszor megfigyelhető tendencia a hasonló mediációk szándékos elváltoztatása annak érdekében, hogy a tónus már az első félvers után egyértelműen azonosítható legyen. Ha a félvers kevesebb szótagból áll, mint ahány hangból (vagy összetartozó hangcsoportból) a mediáció áll, a mediációs formula utolsó hangjai közül, tehát visszafelé haladva annyit éneklünk ilyenkor, ahány szótagból a félvers áll. Kivételt képez a *Magnificat* intonálása, amelyet mediáció nélkül, csak incíummal végzünk.

T e r m i n á c i ó A recitációs egység befejezését nevezzük terminációnak vagy *punctum*nak. Míg az incíumok, a flexa és a mediáció egy-egy tónusban mindig ugyanaz, addig a termináció formulája a zoltározásnál többféle lehet. Ezeket a formulákat nevezzük *differenciáknak*. A differenciák bősége tónusonként és hagyományonként erősen eltér, és elméletileg az antifóna dallami típusához igazodik. A liturgikus könyvek rendszerint az antifóna után, az „euouae” betűk (*saeculorum amen*) fölé írva adják meg őket. A differenciákat a tónus száma és a differencia utolsó hang-

ja alapján tartjuk számon. Ha több azonos tónusú differencia ugyanazon a hangon végződik, arab számokkal különböztetjük meg őket. A szövegre való alkalmazás szempontjából (ld. alább) az egy tónushoz tartozó differenciák ugyanúgy viselkednek. Ha a második félvers szótagszáma kisebb, mint amennyit a differencia igényesülne, a mediációnál írtak érvényesülnek.

Szövegre alkalmazás

A recitációs tónusok szövegre alkalmazásakor két elv érvényesül. A dallam egyrészt bizonyos mértékig alkalmazkodik a szöveg hangsúlyviszonyaihoz, másrészt viszont az egyes formulák „gépiesen”, azaz egységnyi számú hangot (hangcsoportot) a megfelelő számú szótagra alkalmazva lépnek kölcsönhatásba a szöveggel. Ez igaz mind a mediációs, mind a terminációs formulákra. A formulák egy-egy szótagra eső hangjai nem vonhatók össze és nem bonthatók föl, azaz a két-három hangból álló (hajlításos) hangcsoportok is egy hangnak minősülnek recitációs értelemben. A prozódiai mozgástér nem nagy, hiszen a latin szövegekben a hangsúly mindig a szó vége előtti második (*pænultima*) vagy harmadik (*antepænultima*) szótagon van. A szóhangsúlyt a liturgikus kiadványok éles ékezetrel jelölik. A kétszótagú szavakon nincs hangsúlyjel, mert ezek természetesen a szó elejét hangsúlyozzák. Az egyszótagú szavak a latinban hangsúlytalanok. A középkori recitációban szokás volt külön dallami formulát fönntartani arra az esetre, ha a szakasz ilyen egyszótagú szóra végződik, a solesmes-i kiadványok azonban eltekintettek ettől és az egy szótagú szavakat hangsúly szempontjából mintegy összevonták a megelőző szóval. Ezt a gyakorlatot az esztergomi tónusok följújtásakor is átvesszük. A hangsúlyhoz való alkalmazkodás nem jelent többet, mint hogy a formula egyes hangjait megkettőzzük. A hangot háromszorozni vagy négyyszerezni a solesmes-i kiadványok elvei szerint nem lehet, habár ez a középkorban nem volt ismeretlen jelenség. Ha tehát két, a dallamot érintő hangsúly között több, mint két szótagnyi távolság van, a formulát a hangsúlyokra való tekintet nélkül, egyszerűen visszaszámolva illesztjük a szövegre. Ennek következtében az egyes formulák hangsúly szempontjából mindössze négy lehetőséget ismernek: a 2+2, 2+3, 3+2 és 3+3 szótagos végződéseket.

H a n g s ú l y Hangsúlynak, azaz *accentus*-nak nevezzük a formulák azon hangjait, amelyek lehetőség szerint a szöveg hangsúlyos hangjára esnek. Egy-egy mediációs vagy terminációs formula legalább egy, legfőljebb két hangsúlyhangot tartalmaz. (Az iníciümök soha nem alkalmazkodnak a hangsúlyviszonyokhoz.) Ezeket a szótagokat a liturgikus könyvek félkövér szedésével emelik ki. A hangsúly után egy vagy két további szótag következhet a szakasz vége vagy a következő hangsúly előtt. Ha a hangsúly után két szótag van és a hangsúly dallamhangja megismétlődik a rá következő szótagban, a félkövér szedés kiterjed a hangsúlyt követő szótagra is. Ha ugyanez a hang már a záró hang magasságát elővételezi vagy mindkettőtől különbözik, a szedésben nem különböztetjük meg. Az egyes tónusokhoz tartozó recitációs formulákra jellemző, hogy a mediációnál, illetve a terminációnál hány hangsúlyt vesznek figyelembe. Mint jeleztük, e tekintetben egyazon tónus különböző differenciái egyformán viselkednek. Esztergomban a mediációnál egy-

hangsúlyos a 2., a 4–5. és a 8. tónus, kéthangsúlyos az 1., 3. és a 6–7. tónus. A terminációknál egyhangsúlyos az 1–4., a 6. és a 8. tónus, kéthangsúlyos az 5. és a 7. tónus.

Álhangsúly Ha a hangsúlyos szótag a szakasz végét vagy a rá következő hangsúlyt több mint három szótaggal előzi meg, a hangsúlyviszonyoktól eltekintünk és a szakasz vége vagy a következő hangsúly előtti második szótagon képezünk „álhangsúlyt”.

Megelőző szótag Azokat a szótagokat, amelyeknek dallama már a mediációs vagy a terminációs formulához tartozik, vagyis elmozdul a tubáról, de hangsúlyhoz nem kötődnek, megelőző szótagoknak (*syllaba antecedens*) nevezzük. Ezek száma a hangsúly előtt 0-tól 3-ig terjedhet, kurzív szedéssel szokás őket megkülönböztetni. Ahogy a hangsúlyok száma, úgy a megelőző szótagoké is jellemző az egyes zsolttártónusokra. Esztergomban a mediációnál nem használ ilyen szótagot az 1–3. és a 6–8. tónus, kettőt használ a 4–5. tónus. A legerterjedtebb terminációknál nem használ ilyen hangot a 2., az 5. és a 7. tónus, egyet használ a 3. tónus, kettőt az 1., a 6. és a 8. tónus, hármat a 4. tónus.

Segédhang Az eddigiekből következik, hogy a szöveg hangsúlyviszonyaihoz való alkalmazkodás megkívánhatja, hogy a hangsúly után legfőljebb egy segédhangot iktassunk be. A segédhang a hangsúlyra eső hangot, illetve (hajlítás esetén) a hangsúlyra eső hangcsoport utolsó hangját ismétli meg, vagy a szakasz záróhangját elővételezi. Ezt a hangot egyes kiadványok tónustáblázata üres hanggal jelöli; mi kisebb hangjeggyel utalunk rá.

Vendéghang A középkori, így az esztergomi recitációs tónusok némelyikénél is előfordul, hogy ha a hangsúly után két hangsúlytalan szótagnak marad hely, akkor nem megkettőzzük ugyanazt a hangot vagy elővételezzük a következőt, hanem egy további, átmenő dallamhangot illesztünk be, amely viszont eltűnik, ha csak egy szótagnyi hely áll rendelkezésre a hangsúly után. A segédhangoknak ezt a sajátos esetét vendéghangnak nevezzük. Ilyen található az esztergomi 3. és 5. tónus mediációjában, illetve az 5. tónus terminációjában.

Az alábbi táblázatban a tónusokat a hétközi zsolttáranyagban szereplő differenciákkal tüntetjük föl, ennek alapján a többi, azonos tónushoz tartozó differencia hangsúlyhangjai is azonosíthatók, a segédhangok betoldása pedig ugyanazt a logikát követi. A megelőző szótagok száma és helyzete független a szövegtől. A hangsúlyt a kotta fölött ékezetrel jelöljük, a segéd- és vendéghangokat kis kottafejfel. A tónus alatt föltüntetjük a hangsúlyoknál és megelőző szótagoknál az adott tónusra jellemző számát. A tónustáblázatot követő példatárban egy-egy példán mutatjuk be, hogy az egyes mediációs és terminációs formulák hogyan viselkednek, ha a hangsúlyhang után egy, illetve két szótag következik. A példatárban nem térünk ki külön az incíumokra és a megelőző szótagokra, mert azok a hangsúlyviszonyoktól függetlenül alakulnak.

Ünnepélyes tónusok

Sajátosan vannak kidolgozva és egy-egy dallamhagyományra kiváltképp jellemzők az evangéliumi kantikumok dallamai. Mivel ezeket kevés számú szövegre alkalmazták, nem annyira recitációs tónusként, hanem inkább egyedi dallamként hatottak. Logikájuk megfelel a zoltártónusokénak, de általában díszítettebbek, több szótagra kiterjedő formulákkal, több incíummal, nagyobb hajlításokkal dolgoznak. Esztergomban egyes ünnepélyes tónusok csak abban térnek el a zoltártónusoktól, hogy minden verset hajlításos incíummal indítanak: ilyenek a 4-5. ünnepélyes tónus. Csak az incíumok szintjén sajátos a 3. és a 7. tónus, míg teljesen egyedi, ünnepélyes mediációt használ az 1-2., a 6. és a 8. tónus. Az 1. és a 6., illetve a 2. és a 8. tónus ünnepélyes mediációja egy-egy hang híján azonos: ezekben az esetekben nyilvánvaló, hogy szándékos dallami megkülönböztetésről van szó.

A *Magnificat* kezdő félverse sajátosan viselkedik: négy szótagját rendszerint nem a termináció, hanem az incíum hangjaira énekeljük. Mivel a *tonus peregrinus* a szolozsmában kizárólag a 113. zoltárhoz kötődik, nincs ünnepélyes változata. Az ünnepélyes tónusok flexája és terminációja nem különbözik a zoltártónusokétól, ezért az alábbiakban csak a mediációval, a másodincíumig bezárólag közöljük őket.

További tónusok

A zoltárok és a kantikumok tónusai után tüntetjük föl a matutinum olvasmányai, valamint a prima és a kompletorium keretében használatos *lectio brevis* tónusát. A dallam egyhangsúlyos flexája és mediációja gyakorlatilag egyenértékű: a recitációs egység (mondat) tagolásainál felváltva alkalmazhatjuk őket. A mondat kezdetét követő első formula mindenképpen a flexa kell, hogy legyen, de nincs jelentősége annak, hogy a kettő közül melyik formula előzi meg közvetlenül a terminációt. Az utolsó tagmondat eltérő formulával végződik attól függően, hogy kijelentő, avagy kérdő modalitású. Az előbbi kéthangsúlyos, az utóbbi hangsúlyát három megelőző szótag készíti elő.

A verzikulus dallama csak az utolsó szótagon mozdul el a tubáról, egyszerűsége miatt nem is illeszthető a több tagból álló recitációs tónusok rendszerébe. Valószínű, hogy a kishórák verzikulusait Esztergomban, illetve a pálosoknál is egyszerű, az utolsó hangsúlyhang után lelépő kisterces zárlattal énekeltek.

A könyörgésnél a bevezető dialógus (*Dominus vobiscum/Domine exaudi...*, *Et cum spiritu tuo/Et clamor meus...*, *Oremus*) és természetesen az *Amen* hangsúlyhangja előtt nincsenek megelőző szótagok. Mind a mediáció, mind a termináció egyhangsúlyos, két megelőző szótaggal. Az előbbi a szöveg minden tagolásánál megismétlődhet, az utóbbi a könyörgés saját szövegét, illetve konklúzióját (*Per Dominum...*) zárja le.

TONI PSALMORUM

I.

Tonus

1a1

1a4

1f2

1g1

1g2

Mediatio duplici constans accentu.

Terminationes unico constantes accentu duabusque syllabis antecedentibus.

II.

Tonus 2

Mediatio unico constans accentu.

Terminatio unico constans accentu.

III.

Tonus

3a1

3a2

Mediatio duplici constans accentu.

(Sed ultimo accentui additur superveniens anticipata, cum acuta habetur antepænultima.)

Terminationes unico constantes accentu unaque syllaba antecedente.

IV.

Tonus 4e

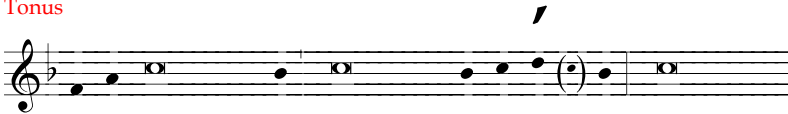

Mediatio unico constans accentu duabusque syllabis antecedentibus.

Terminatio unico constans accentu tribusque syllabis antecedentibus.

V.

Tonus

5a

5g

TONI PSALMORUM

9

*Mediatio unico constans accentu duabusque syllabis antecedentibus.
Terminatio duplici constans accentu.*

VI.

Tonus 6f (b)

*Mediatio duplici constans accentu.
Terminatio unico constans accentu duabusque syllabis antecedentibus.*

VII.

Tonus

7a

7c1

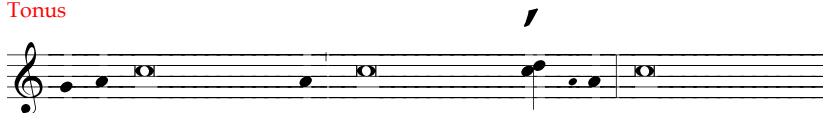
7c2

*Mediatio duplici constans accentu.
Terminationes duplici constantes accentu.*

VIII.

Tonus

8a

8c1

8g1

8g2

*Mediatio unico constans accentu.**Terminationes unico constantes accentu duabusque syllabis antecedentibus.*

T. p.

Tonus peregrinus

*Mediatio duplici constans accentu unaque syllaba antecedente.**Terminatio unico constans accentu unaque syllaba antecedente.*

TONI SOLLEMNES

I.

Tonus 1

Mediatio duplici constans accentu.

II.

Tonus 2

Mediatio duplici constans accentu unaque syllaba antecedente.

III.

Tonus 3

Mediatio duplici constans accentu.

(Sed ultimo accentui additur superveniens anticipata, cum acuta habetur antepænultima.)

IV.

Tonus 4

Mediatio unico constans accentu duabusque syllabis antecedentibus.

V.

Tonus 5

Mediatio unico constans accentu duabusque syllabis antecedentibus.

VI.

Tonus 6

Mediatio duplici constans accentu.

VII.

Tonus 7

Mediatio duplici constans accentu.

VIII.

Tonus 8

Mediatio duplici constans accentu unaque syllaba antecedente.

TONUS LECTIONIS

Indicationis

Flexa et mediatio unico constantes accentu. Terminatio duplici constans accentu.

Interrogationis

Terminatio unico constans accentu tribusque syllabis antecedentibus.

TONUS VERSICULI

Terminatio sine accentu.

TONUS ORATIONIS

Initia sine accentu.

Mediatio et terminatio unico constantes accentu duabusque syllabis antecedentibus.

EXEMPLA

Tonus I. simplex

Mediationes

2+2

bene - dí - cat no - bis

3+2

ædifi - cá - verit do - mum

2+3

ánima me - a Dómi - num

3+3

ex - áu - diet Dómi - nus

Terminationes

+2

fra - tres in u - num

+3

de lu - ce vígi - lo

+2

sicut con - so - lá - ti

+3

(Antepænultima non attestatur.)

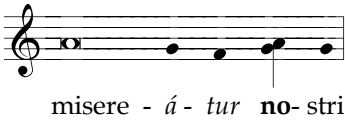
+2

+3

+2

+3

+2

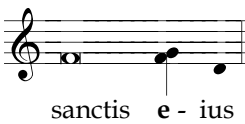
+3

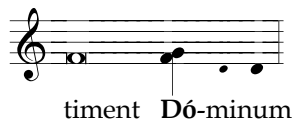
Tonus II. simplex

Mediationes

2+2

2+3

Terminationes

2+2

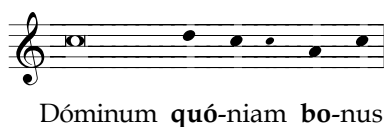
2+3

Tonus III. simplex*Mediationes*

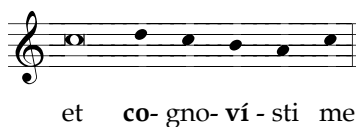
2+2

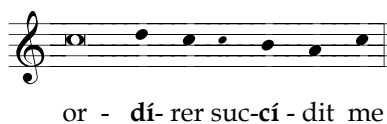
3+2

2+3

3+3

Terminationes

+2

+3

+2

misericórdi-a e - ius

+3

ser - vi Dómi- num

Tonus IV. simplex

Mediationes

+2

toto cor-de me - o

+3

qui ti-met Dó-minum

Terminationes

+2

con - gre-ga - ti - ó - ne

+3

meo quám-di - u fú-e - ro

Tonus V. simplex

Mediationes

+2

Dómi - num de cæ - lis

+3

di - xit et facta sunt

Terminationes

2+2

eum in ex - cæl - sis

3+2

omnes stellæ et lu - men

2+3

mandávit et cre - á - ta sunt

3+3

increpati - ó - nes in pó - pu - lis

2+2

vir - tú - tes e - ius

3+2

et omnes a - býs - si

2+3

laudent nomen Dó-mi-ni

3+3

in má-ni-cis fér-re-is

Tonus VI. simplex

Mediationes

2+2

iniqui-tá-te me-a

3+2

de gen-te non sancta

2+3

sa-lú-tem ré-gi-bus

3+3

manus me-as ad prœli-um

Terminationes

+2

gene-ra-ti-ó-nem

+3

Deus non de-spí-ci-es

Tonus VII. simplex

Mediationes

2+2

Dómini be- ne- dí-ctum

3+2

cum pá-tribus no-stris

2+3

omnes gen-tes Dómi-nus

3+3

mihí magna qui potens est

Terminationes

2+2

prophe- tá- rum e- ius

3+2

David pú- e-ri su- i

2+3

ómnium qui o- dérunt nos

3+3

(Antepænultima duplex non attestatur.)

2+2

salu - tá - ri me - o

3+2

ti - mén-ti-bus e - um

2+3

exal - tá - vit húmi - les

3+3

sémini e - ius in sæcu - la

2+2

cælo et in ter - ra

3+2

cælos gló - ri - a e - ius

2+3

lau - dáte no - men Dómi - ni

3+3

et us - que in sæcu - lum

Tonus VIII. simplex

Mediationes

+2

omnis ter - ra

+3

Dómini Dó - mino

Terminationes

+2

exáudi *vo-cem* **me** - am

+3

decóra-*que* lau-**dá-ti** - o

+2

in *De-o* **me** - o

+3

hábitat in *Ie - rú* - salem

+2

hábi - *tas* in *cæ* - lis

+3

e - *um* in *sæcu* - la

+2

misericór-*di - am* **tu** - am

+3

Dómino in *læ - tí* - ti - a

Tonus peregrinus

Mediationes

2+2

Israel **de** Æ - gý - pto

3+2

sanctifi - cá - ti - o e - ius

2+3

habent **et** non áudi - ent

3+3

exsultástis sic - ut a - rí - e - tes

Terminationes

+2

poté - *stas* e - ius

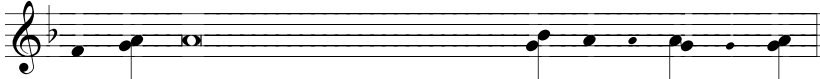
+3

pópu - lo bárba - ro

Tonus I. sollemnis

Tonus 1

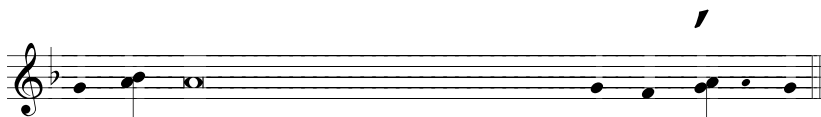
Be- ne- díc-tus Dó-mi-nus	De- us	Is- ra- el
Et e- ré-xit cor-nu sa-	lú- tis	no- bis
Sic- ut locú-tus est per	os san- ctó- rum	
Sa- lú- tem ex ini-	mí- cis	no- stris
Ad fa- ciéndam misericórdiam cum	pá- tri- bus	no- stris
Ius- iu- rándum quod iurávit ad Abraham	pa- trem	no- strum
Ut si- ne timóre de manu inimicórum nostrórum	li- be- rá- ti	
In san- ctítate et iustítia	co- ram	i- pso
Et tu puer Prophéta Altíssi-	mi vo- cá- be- ris	
Ad dan- dam sciéntiam salútis	ple- bi	e- ius
Per ví- scera misericórdiæ	De- i	no- stri
Il- lu- mináre his qui in ténebris et in umbra	mor- tis	se- dent

Ma- gní- ficat		
Et ex- sultávit	spí- ri- tus me-	us
Qui- a respéxit humilitátem an-	cíl- læ	su- æ
Qui- a fecit mihi	ma- gna	qui pot- ens est
Et mi- sericórdia eius a progénie	in pro- gé- ni- es	
Fe- cit poténtiam in	brá- chi- o su- o	
De- pó- suit pot-	én- tes	de se- de
E- su- riéntes im-	plé- vit	bo- nis
Sus- cé- pit Israel	pú- e- rum	su- um
Sic- ut locú-tus est ad	pa- tres	no- stros

Nunc di- mttis servum	tu- um	Dó- mi- ne
Qui- a vidérunt	ó- cu- li	me- i
	Quod pa- rá- sti	
Lu- men ad revelati-	ó- nem	gén- ti- um

Gló- ri- a	Pa- tri	et	Fí- li- o
Sic- ut erat in princípío et	nunc	et	sem- per

qui-	a	visitávit et fecit redemptiónem	ple-	bis	su-	æ
in	do-	mo David pú-	e-	ri	su-	i
qui	a	sæculo sunt prophe-	tá-	rum	e-	ius
et	de	manu ómnium	qui	o-	dé-	runt nos
et	me-	morári testaménti	su-	i	san-	cti
		datú-	rum	se	no-	bis
		servi-	á-	mus	il-	li
ó-	mni-	bus di-	é-	bus	no-	stris
præ-	í-	bis enim ante fáciem Dómini paráre	vi-	as	e-	ius
in	re-	missiónem peccató-	rum	e-	ó-	rum
in	qui-	bus visitávit nos Ori-	ens	ex	al-	to
ad	di-	rigéndos pedes nostros in	vi-	am	pa-	cis

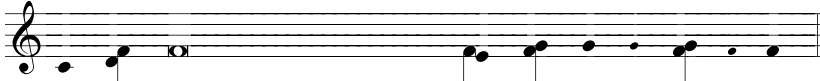
á-	ni-	ma	me-	a	Dó-	mi-	num
in	De-	o salu-	tá-	ri	me-	o	
ec-	ce	enim ex hoc beátam me dicent omnes gene-	ra-	ti-	ó-	nes	
et	san-	ctum	no-	men	e-	ius	
		timén-	ti-	bus	e-	um	
dis-	pér-	sit supérbos mente	cor-	dis	su-	i	
et	ex-	al-	tá-	vit	hú-	mi-	les
et	dí-	vites dimí-	sit	in-	á-	nes	
re-	cor-	dátus misericór-	dí-	æ	su-	æ	
A-	bra-	ham et sémini e-	ius	in	sæ-	cu-	la

se-	cún-	dum verbum tu-	um	in	pa-	ce	
		salu-	tá-	re	tu-	um	
an-	te	fáciem ómnium	po-	pu-	ló-	rum	
et	gló-	riam plebis	tu-	æ	Is-	ra-	el

et	Spi-	rí-	tu-	i	San-	cto
et	in	sæcula sæcu-	ló-	rum	a-	men

Tonus II. sollemnis

Tonus 2

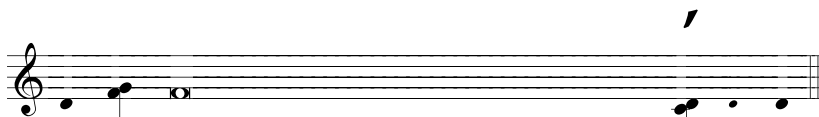

Be- ne- díctus Dómi- nus De- us Is- ra- el
Et e- réxit cornu sa- lú- tis no- bis
Sic- ut locútus est per os san- ctó- rum
Sa- lú- tem ex in- i- mí- cis no- stris
Ad fa- ciéndam misericórdiam cum pá- tri- bus no- stris
Ius- iu- rándum quod iurávit ad Abra- ham pa- trem no- strum
Ut si- ne timóre de manu inimicórum nostró- rum li- be- rá- ti
In san- ctitáte et iustíti- a co- ram i- pso
Et tu puer Prophéta Altís- si- mi vo- cá- be- ris
Ad dan- dam sciéntiam salú- tis ple- bi e- ius
Per ví- scera misericórdi- æ De- i no- stri
Il- lu- mináre his qui in ténebris et in um- bra mor- tis se- dent

Ma- gní- ficat	
Et ex- sultá- vit spí- ri- tus me- us	
Qui- a respéxit humilitátem an- cíl- læ su- æ	
Qui- a fecit mi- hi ma- gna qui pot- ens est	
Et mi- sericórdia eius a progéni- e in pro- gé- ni- es	
Fe- cit poténtiam in brá- chi- o su- o	
De- pó- suit pot- én- tes de se- de	
E- su- riéntes im- plé- vit bo- nis	
Sus- cé- pit Isra- el pú- e- rum su- um	
Sic- ut locútus est ad pa- tres no- stros	

Nunc di- mttis ser- vum tu- um Dó- mi- ne	
Qui- a vidé- runt ó- cu- li me- i	
	Quod pa- rá- sti
Lu- men ad revela- ti- ó- nem gén- ti- um	

Gló- ri- a Pa- tri et Fí- li- o
Sic- ut erat in princípio et nunc et sem- per

qui-	a	visitávit et fecit redemptiónem plebis	su-	æ
in	do-	mo David púeri	su-	i
qui	a	sæculo sunt prophetárum	e-	ius
et	de	manu ómnium qui o-	dé-	runt nos
et	me-	morári testaménti sui	san-	cti
da-	túr-	um se	no-	bis
ser-	vi-	ámus	il-	li
ó-	mni-	bus diébus	no-	stris
præ-	í-	bis enim ante fáciem Dómini paráre vias	e-	ius
in	re-	missiónem peccatórum e-	ó-	rum
in	qui-	bus visitávit nos Oriens ex	al-	to
ad	di-	rigéndos pedes nostros in viam	pa-	cis

á-	ni-	ma mea	Dó-	mi-	num
in	De-	o salutári	me-	o	
ec-	ce	enim ex hoc beátam me dicent omnes generati-	ó-	nes	
et	san-	ctum nomen	e-	ius	
ti-	mén-	tibus	e-	um	
dis-	pér-	sit supérbos mente cordis	su-	i	
et	ex-	altávit	hú-	mi-	les
et	dí-	vites dimísit in-	á-	nes	
re-	cor-	dátus misericórdiæ	su-	æ	
A-	bra-	ham et sémini eius in	sæ-	cu-	la

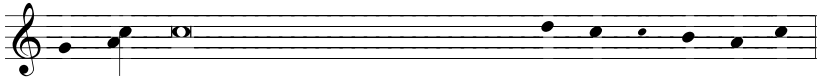
se-	cún-	dum verbum tuum in	pa-	ce	
sa-	lu-	táre	tu-	um	
an-	te	fáciem ómnium popu-	ló-	rum	
et	gló-	riam plebis tuæ	Is-	ra-	el

---

et	Spi-	rítui	San-	cto
et	in	sæcula sæculórum	a-	men

Tonus III. sollemnis

Tonus 3

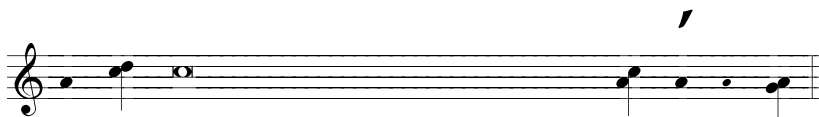

Be- ne- dīctus Dóminus	De- us	Is- ra- el
Et e- réxit cornu sa-	lú- tis	no- bis
Sic- ut locútus est per	os san-	ctó- rum
Sa- lú- tem ex ini-	mí- cis	no- stris
Ad fa- ciéndam misericórdiam cum	pá- tri- bus	no- stris
Ius- iu- rándum quod iurávit ad Abraham	pa- trem	no- strum
Ut si- ne timóre de manu inimicórum nostrórum	li- be-	rá- ti
In san- ctítate et iustítia	co- ram	i- pso
Et tu puer Prophéta Altíssi-	mi vo-	cá- be- ris
Ad dan- dam sciéntiam salútis	ple- bi	e- ius
Per ví- scera misericórdiæ	De- i	no- stri
Il- lu- mináre his qui in ténebris et in umbra	mor- tis	se- dent

Ma- gní- ficat		
Et ex- sultávit	spí- ri- tus	me- us
Qui- a respéxit humilitátem an-	cíl- læ	su- æ
Qui- a fecit mihi	ma- gna qui pot-	ens est
Et mi- sericórdia eius a progénie	in pro- gé- ni- es	
Fe- cit poténtiam in	brá- chi- o	su- o
De- pó- suit pot-	én- tes de	se- de
E- su- riéntes im-	plé- vit	bo- nis
Sus- cé- pit Israel	pú- e- rum	su- um
Sic- ut locútus est ad	pa- tres	no- stros

Nunc di- míttis servum	tu- um	Dó- mi- ne
Qui- a vidérunt	ó- cu- li	me- i
	Quod pa-	rá- sti
Lu- men ad revelati-	ó- nem	gén- ti- um

Gló- ri- a	Pa- tri et Fí- li- o
Sic- ut erat in princípio et	nunc et sem- per

qui-	a	visitávit et fecit redemptiõnem ple-	bis	su-	æ
in	do-	mo David púe-	ri	su-	i
qui	a	sæculo sunt prophetá-	rum	e-	ius
et	de	manu ómnium qui	o-	dé-	runt nos
et	me-	morári testaménti su-	i	san-	cti
da-	tú-	rum	se	no-	bis
ser-	vi-	á -	mus	il-	li
ó-	mni-	bus dié-	bus	no-	stris
præ-	í-	bis enim ante fáciem Dómini paráre vi-	as	e-	ius
in	re-	missiõnem peccatórum	e-	ó-	rum
in	qui-	bus visitávit nos Oriens	ex	al-	to
ad	di-	rigéndos pedes nostros in vi-	am	pa-	cis

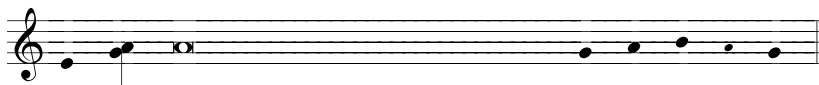
á-	ni-	ma me-	a	Dó-	mi-	num
in	De-	o salutá-	ri	me-	o	
ec-	ce	enim ex hoc beátam me dicent omnes genera-	ti-	ó-	nes	
et	san-	ctum no-	men	e-	ius	
ti-	mén-	ti-	bus	e-	um	
dis-	pér-	sit supérbos mente cor-	dis	su-	i	
et	ex-	altá-	vit	hú-	mi-	les
et	dí-	vites dimísit	in-	á-	nes	
re-	cor-	dátus misericórdi-	æ	su-	æ	
A-	bra-	ham et sémini eius	in	sæ-	cu-	la

se-	cún-	dum verbum tuum	in	pa-	ce	
sa-	lu-	tá-	re	tu-	um	
an-	te	fáciem ómnium po -	pu-	ló-	rum	
et	gló-	riam plebis tu-	æ	Is-	ra-	el

et	Spi-	rítu-	i	San-	cto
et	in	sæcula sæculó-	rum	a-	men

Tonus IV. sollemnis

Tonus 4

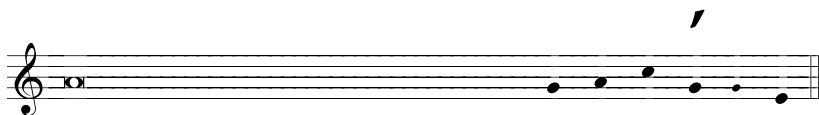

Be- ne- díctus Dóminus	De- us Is- ra- el
Et e- réxit cornu sa-	lú- tis no- bis
Sic- ut locútus est per	os san- ctó- rum
Sa- lú- tem ex ini-	mí- cis no- stris
Ad fa- ciéndam misericórdiam cum pá-	tri- bus no- stris
Ius- iu- rándum quod iurávit ad Abraham	pa- trem no- strum
Ut si- ne timóre de manu inimicórum nostrórum	li- be- rá- ti
In san- ctítate et iustítia	co- ram i- pso
Et tu- puer Prophéta Altíssi-	mi vo- cá- be- ris
Ad dan- dam sciéntiam salútis	ple- bi e- ius
Per ví- scera misericórdiæ	De- i no- stri
Il- lu- mináre his qui in ténebris et in umbra	mor- tis se- dent

Ma- gní- ficat	
Et ex- sultávit spí-	ri- tus me- us
Qui- a respéxit humilitátem an-	cíl- læ su- æ
Qui- a fecit mihi ma-	gna qui pot- ens est
Et mi- sericórdia eius a progénie	in pro- gé- ni- es
Fe- cit poténtiam in brá-	chi- o su- o
De- pó- suit potén-	tes de se- de
E- su- riéntes im-	plé- vit bo- nis
Sus- cé- pit Israel pí-	e- rum su- um
Sic- ut locútus est ad	pa- tres no- stros

Nunc di- míttis servum	tu- um Dó- mi- ne
Qui- a vidérunt ó-	cu- li me- i
	Quod pa- rá- sti
Lu- men ad revelati-	ó- nem gén- ti- um

Gló- ri- a Pa-	tri et Fí- li- o
Sic- ut erat in princípio et	nunc et sem- per

quia visitávit et fecit redempti-
 in domo David
 qui a saéculo sunt pro-
 et de manu ómni-
 et memorári testamén-
 da-
 ser-
 ómnibus
 praebis enim ante fáciem Dómini pará-
 in remissionem pecca-
 in qui-bus visitávit nos O-
 ad di-rigéndos pedes nostros

nem ple- bis su- æ
 pú- e- ri su- i
 phe- tá- rum e- ius
 um qui o- dé- runt nos
 ti su- i san- cti
 tú- rum se no- bis
 vi- á- mus il- li
 di- é- bus no- stris
 re- vi- as e- ius
 tó- rum e- ó- rum
 ri- ens ex al- to
 in vi- am pa- cis

áni-
 in Deo sa-
 ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes ge-
 et san-
 ti-
 dispérsit supérbos men-
 et ex-
 et dívites di-
 recordátus miseri-
 Abraham et sémini

ma me- a Dó- mi- num
 lu- tá- ri me- o
 ne- ra- ti- ó- nes
 ctum no- men e- ius
 mén- ti- bus e- um
 te cor- dis su- i
 al- tá- vit hú- mi- les
 mí- sit in- á- nes
 cór- di- æ su- æ
 e- ius in saéc- cu- la

secúndum verbum
 sa-
 ante fáciem ómni-
 et gló-riam ple-

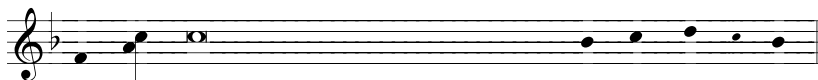
tu- um in pa- ce
 lu- tá- re tu- um
 um po- pu- ló- rum
 bis tu- æ Is- ra- el

et Spi-
 et in saécula sae-

rí- tu- i San- cto
 cu- ló- rum a- men

Tonus V. sollemnis

Tonus 5

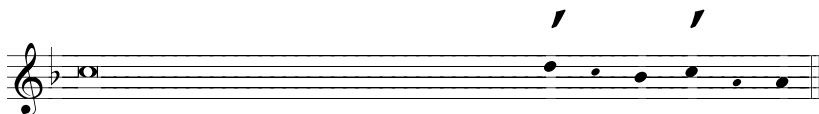
Be- ne- díctus Dóminus	De- us Is- ra- el
Et e- réxit cornu sa-	lú- tis no- bis
Sic- ut locútus est per	os san- ctó- rum
Sa- lú- tem ex ini-	mí- cis no- stris
Ad fa- ciéndam misericórdiam cum pá-	tri- bus no- stris
Ius- iu- rándum quod iurávit ad Abraham	pa- trem no- strum
Ut si- ne timóre de manu inimicórum nostrórum	li- be- rá- ti
In san- ctítate et iustítia	co- ram i- pso
Et tu puer Prophéta Altíssi-	mi vo- cá- be- ris
Ad dan- dam sciéntiam salútis	ple- bi e- ius
Per ví- scera misericórdiæ	De- i no- stri
Il- lu- mináre his qui in ténebris et in umbra	mor- tis se- dent

Ma- gní- ficat	
Et ex- sultávit spí-	ri- tus me- us
Qui- a respéxit humilitátem an-	cíl- læ su- æ
Qui- a fecit mihi ma-	gna qui pot- ens est
Et mi- sericórdia eius a progénie	in pro- gé- ni- es
Fe- cit poténtiam in brá-	chi- o su- o
De- pó- suit potén-	tes de se- de
E- su- riéntes im-	plé- vit bo- nis
Sus- cé- pit Israel pú-	e- rum su- um
Sic- ut locútus est ad	pa- tres no- stros

Nunc di- míttis servum	tu- um Dó- mi- ne
Qui- a vidérunt ó-	cu- li me- i
Lu- men ad revelati-	Quod pa- rá- sti
	ó- nem gén- ti- um

Gló- ri- a Pa-	tri et Fí- li- o
Sic- ut erat in princípío et	nunc et sem- per

quia visitávit et fecit redemptiónem	ple-	bis	su-	æ
in domo David	pú-	e-ri	su-	i
qui a sæculo sunt prophe-	tá-	rum	e-	ius
et de manu ómnium	qui	o-	dé-	runt nos
et memorári testaménti	su-	i	san-	cti
da-	tú-	rum	se	no-
servi-	á-	mus	il-	li
ómnibus di-	é-	bus	no-	stris
præibis enim ante fáciem Dómini paráre	vi-	as	e-	ius
in remissionem pecca-	tó-	rum	e-	ó-
in qui-bus visitávit nos Ori-	ens	ex	al-	to
ad dirigéndos pedes nostros in	vi-	am	pa-	cis

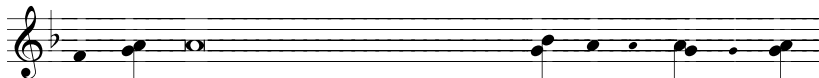
ánima	me-	a	Dó-	mi-	num
in Deo salu-	tá-	ri	me-	o	
ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes gene-	ra-	ti	ó-	nes	
et sanctum	no-	men	e-	ius	
ti-	mén-	ti-	bus	e-	um
dispérsit supérbos mente	cor-	dis	su-	i	
et exal-	tá-	vit	hú-	mi-	les
et dívites di-	mí-	sit	in-	á-	nes
recordátus miseri-	cór-	di-	æ	su-	æ
Abraham et sémini	e-	ius	in	sæ-	cu-
	la				

secúndum verbum	tu-	um	in	pa-	ce
salu-	tá-	re	tu-	um	
ante fáciem ómnium	po-	pu-	ló-	rum	
et gló-riam plebis	tu-	æ	Is-	ra-	el

et Spi-	rí-	tu-	i	San-	cto
et in sæcula sæcu-	ló-	rum	a-	men	

Tonus VI. sollemnis

Tonus 6f (b)

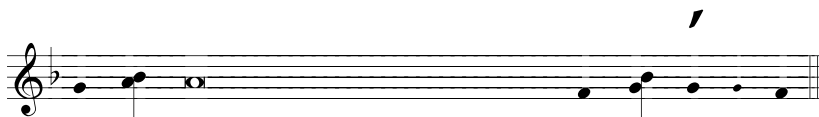

Be-	ne-	díctus Dóminus	De-	us	Is-	ra-	el
Et	e-	réxit cornu sa-	lú-	tis	no-	bis	
Sic-	ut	locútus est per	os	san-	ctó-	rum	
Sa-	lú-	tem ex ini-	mí-	cis	no-	stris	
Ad	fa-	ciéndam misericórdiam cum	pá-	tri-	bus no-	stris	
Ius-	iu-	rándum quod iurávit ad Abraham	pa-	trem	no-	strum	
Ut	si-	ne timóre de manu inimicórum nostrórum li-	be-	ram	rá-	ti	
In	san-	ctitáte et iustítia	co-	ram	i-	psó	
Et	tu	puer Prophéta Altíssi-	mi	vo-	cá-	be-	ris
Ad	dán-	dám sciéntiam salútis	ple-	bi	e-	ius	
Per	ví-	scera misericórdiæ	De-	i	no-	stri	
Il-	lu-	mináre his qui in ténebris et in umbra	mor-	tis	se-	dent	

Ma-	gní-	ficat					
Et	ex-	sultávit	spí-	ri-	tus me-	us	
Qui-	a	respéxit humilitátem an-	cíl-	læ	su-	æ	
Qui-	a	fecit mihi	ma-	gna	qui pot-	ens est	
Et	mi-	sericórdia eius a progénie	in	pro-	gé-	ni-	es
Fe-	cit	poténtiam in	brá-	chi-	o su-	o	
De-	pó-	suit pot-	én-	tes	de se-	de	
E-	su-	riéntes im-	plé-	vit	bo-	nis	
Sus-	cé-	pit Israel	pú-	e-	rum su-	um	
Sic-	ut	locútus est ad	pa-	tres	no-	stros	

Nunc	di-	míttis servum	tu-	um	Dó-	mi-	ne
Qui-	a	vidérunt	ó-	cu-	li me-	i	
Lu-	men	ad revelati-	Quod	pa-	rá-	sti	
			ó-	nem	gén-	ti-	um

Gló-	ri-	a	Pa-	tri	et	Fí-	li-	o
Sic-	ut	erat in princípío et	nunc	et	sem-	per		

qui-	a	visitávit et fecit redemptiónem	ple-	bis	su-	æ
in	do-	mo David pú-	e-	ri	su-	i
qui	a	sæculo sunt prophe-	tá-	rum	e-	ius
et	de	manu ómnium	qui	o-	dé-	runt nos
et	me-	morári testaménti	su-	i	san-	cti
		datú-	rum	se	no-	bis
		servi-	á-	mus	il-	li
ó-	mni-	bus di-	é-	bus	no-	stris
præ-	í-	bis enim ante fáciem Dómini paráre	vi-	as	e-	ius
in	re-	missionem peccató-	rum	e-	ó-	rum
in	qui-	bus visitávit nos Ori-	ens	ex	al-	to
ad	di-	rigéndos pedes nostros in	vi-	am	pa-	cis

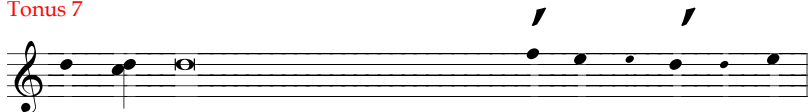
á-	ni-	ma	me-	a	Dó-	mi-	num
in	De-	o salu-	tá-	ri	me-	o	
ec-	ce	enim ex hoc beátam me dicent omnes gene-	ra-	ti	ó-	nes	
et	san-	ctum	no-	men	e-	ius	
		timén-	ti-	bus	e-	um	
dis-	pér-	sit supérbos mente	cor-	dis	su-	i	
et	ex-	al-	tá-	vit	hú-	mi-	les
et	dí-	vites dimí-	sit	in-	á-	nes	
re-	cor-	dátus misericór-	di-	æ	su-	æ	
A-	bra-	ham et sémini e-	ius	in	sæ-	cu-	la

se-	cún-	dum verbum tu-	um	in	pa-	ce	
		salu-	tá-	re	tu-	um	
an-	te	fáciem ómnium	po-	pu-	ló-	rum	
et	gló-	riam plebis	tu-	æ	Is-	ra-	el

et	Spi-	rí-	tu-	i	San-	cto
et	in	sæcula sæcu-	ló-	rum	a-	men

Tonus VII. sollemnis

Tonus 7

Be- ne- díctus Dóminus	De- us	Is- ra- el
Et e- réxit cornu sa-	lú- tis	no- bis
Sic- ut locútus est per	os san- ctó- rum	
Sa- lú- tem ex ini-	mí- cis	no- stris
Ad fa- ciéndam misericórdiam cum	pá- tri- bus	no- stris
Ius- iu- rándum quod iurávit ad Abraham	pa- trem	no- strum
Ut si- ne timóre de manu inimicórum nostrórum	li- be- rá- ti	
In san- ctítate et iustítia	co- ram	i- pso
Et tu puer Prophéta Altíssi-	mi vo- cá- be- ris	
Ad dan- dam sciéntiam salútis	ple- bi	e- ius
Per ví- scera misericórdiæ	De- i	no- stri
Il- lu- mináre his qui in ténebris et in umbra	mor- tis	se- dent

---

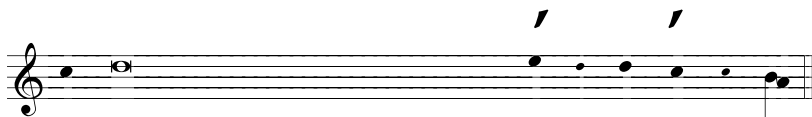
Ma- gní- ficat		
Et ex- sultávit	spí- ri- tus	me- us
Qui- a respéxit humilitátem an-	cíl- læ	su- æ
Qui- a fecit mihi	ma- gna	qui pot- ens est
Et mi- sericórdia eius a progénie	in pro- gé- ni- es	
Fecit poténtiam in	brá- chi- o	su- o
De- pó- suit pot-	én- tes	de se- de
E- su- riéntes im-	plé- vit	bo- nis
Sus- cé- pit Israel	pú- e- rum	su- um
Sic- ut locútus est ad	pa- tres	no- stros

Nunc dí- mttis servum	tu- um	Dó- mi- ne
Qui- a vidérunt	ó- cu- li	me- i
	Quod pa- rá- sti	
Lu- men ad revelati-	ó- nem	gén- ti- um

Gló- ri- a	Pa- tri	et	Fí- li- o
Sic- ut erat in principio et	nunc	et	sem- per

qui	a visitávit et fecit redemptionem	ple-	bis	su-	æ
in	domo David	pú-	e-	ri	su-
qui	a sǣculo sunt prophete	tá-	rum	e-	ius
et	de manu ómnium	qui	o-	dé-	runt nos
et	memorári testaménti	su-	i	san-	cti
	da-	tú-	rum	se	no-
ser-	vi-	á-	mus	il-	li
ó-	mnibus di-	é-	bus	no-	stris
præ-	íbis enim ante fáciem Dómini paráre	vi-	as	e-	ius
in	remissionem pecca-	tó-	rum	e-	ó-
in	qui-bus visitávit nos Ori-	ens	ex	al-	to
ad	dirigéndos pedes nostros in	vi-	am	pa-	cis

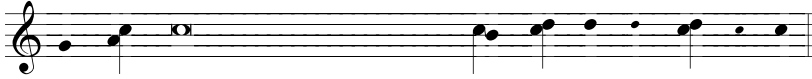
á-	nima	me-	a	Dó-	mi-	num
in	Deo salu-	tá-	ri	me-	o	
ec-	ce enim ex hoc beátam me dicent omnes gene-	ra-	ti-	ó-	nes	
et	sanctum	no-	men	e-	ius	
	ti-	mén-	ti-	bus	e-	um
dis-	pérsit supérbos men-	cor-	dis	su-	i	
et	exal-	tá-	vit	hú-	mi-	les
et	dívites di-	mí-	sit	in-	á-	nes
re-	cordátus miseri-	cór-	di-	æ	su-	æ
A-	braham et sémini	e-	ius	in	sǣ-	cu-
					la	

se-	cúndum verbum	tu-	um	in	pa-	ce
sa-	lu-	tá-	re	tu-	um	
an-	te fáciem ómnium	po-	pu-	ló-	rum	
et	gló-riam plebis	tu-	æ	Is-	ra-	el

et	Spi-	rí-	tu-	i	San-	cto
et	in sǣcula sǣcu-	ló-	rum	a-	men	

Tonus VIII. sollemnis

Tonus 8

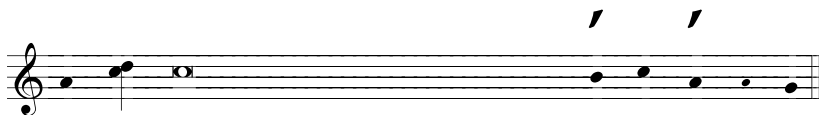

Be- ne- dīctus Dōmi- nus De- us Is- ra- el
Et e- réxit cornu sa- lū- tis no- bis
Sic- ut locūtus est per os san- ctō- rum
Sa- lū- tem ex in- i- mī- cis no- stris
Ad fa- ciēdam misericōrdiam cum pá- tri- bus no- stris
Ius- iu- rāndum quod iurāvit ad Abra- ham pa- trem no- strum
Ut si- ne timōre de manu inimicōrum nostrō- rum li- be- rá- ti
In san- ctitāte et iustī- a co- ram i- pso
Et tu puer Prophēta Altīs- si- mi vo- cá- be- ris
Ad dan- dam sciēntiam salū- tis ple- bi e- ius
Per ví- scera misericōrdi- æ De- i no- stri
Il- lu- mināre his qui in tēnebris et in um- bra mor- tis se- dent

Ma- gnī- ficat	
Et ex- sultā- vit spī- ri- tus me- us	
Qui- a respēxit humilitātem an- cīl- lāe su- æ	
Qui- a fecit mi- hi ma- gna qui pot- ens est	
Et mi- sericōrdia eius a progēni- e in pro- gé- ni- es	
Fecit potēntiam in brá- chi- o su- o	
De- pō- suit pot- én- tes de se- de	
E- su- riētes im- plē- vit bo- nis	
Sus- cé- pit Isra- el pú- e- rum su- um	
Sic- ut locūtus est ad pa- tres no- stros	

Nunc dí- mīttis ser- vum tu- um Dó- mi- ne
Qui- a vidē- runt ó- cu- li me- i
Lu- men ad revela- ti- ó- nem gēn- ti- um

Gló- ri- a Pa- tri et Fí- li- o
Sic- ut erat in princípio et nunc et sem- per

qui	a	visitávit et fecit redemptiónem	ple-	bis	su-	æ
in	do-	mo David pú-	e-	ri	su-	i
qui	a	sæculo sunt prophe-	tá-	rum	e-	ius
et	de	manu ómnium	qui	o-	dé-	runt nos
et	me-	morári testaménti	su-	i	san-	cti
		datú-	rum	se	no-	bis
		servi-	á-	mus	il-	li
ó-	mni-	bus di-	é-	bus	no-	stris
præ-	í-	bis enim ante fáciem Dómini paráre	vi-	as	e-	ius
in	re-	missiónem peccató-	rum	e-	ó-	rum
in	qui-	bus visitávit nos Ori-	ens	ex	al-	to
ad	di-	rigéndos pedes nostros in	vi-	am	pa-	cis

á-	ni-	ma	me-	a	Dó-	mi-	num
in	De-	o salu-	tá-	ri	me-	o	
ec-	ce	enim ex hoc beátam me dicent omnes gene-	ra-	ti-	ó-	nes	
et	san-	ctum	no-	men	e-	ius	
		timén-	ti-	bus	e-	um	
dis-	pér-	sit superbos mente	cor-	dis	su-	i	
et	ex-	al-	tá-	vit	hú-	mi-	les
et	dí-	vites dimí-	sit	in-	á-	nes	
re-	cor-	dátus misericór-	dí-	æ	su-	æ	
A-	bra-	ham et sémini e-	ius	in	sæ-	cu-	la

se-	cún-	dum verbum tu-	um	in	pa-	ce	
	salu-		tá-	re	tu-	um	
an-	te	fáciem ómnium	po-	pu-	ló-	rum	
et	gló-	riam plebis	tu-	æ	Is-	ra-	el

et	Spi-	rí-	tu-	i	San-	cto
et	in	sæcula sæcu-	ló-	rum	a-	men

FONTES

Modus intonandi psalmos et Magnificat

Tonus primus

Cz = U

Primi to - ni me - ló - di - a psallat in di - ré - cte.

Cz

Primi.

Primi.

Primi.

Primi.

Primi.

Primi. [ ]

Primi.

Primi.

U

Differentiæ.

Cz

Laudá- te, pú - e - ri, Dóminum, laudá - te nomen Dó-mi- ni!

U

Di - xit Dó- mi- nus Dó- mi - no me - o: Se - de a dex- tris

me - is!

Cz = U

Cré- di - di, propter quod lo- cú - tus sum: E - go au- tem hu-

mi - li - á - tus sum ni - mis.

Cz

Ma- gní - fi - cat á - ni- ma me - a Dó- mi- num,

et ex - sul - tá- vit spí - ri - tus me - us in De - o sa - lu-

tá - ri me - o.

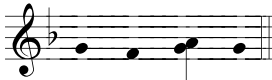
U

Ma - gní - fi - cat á - ni - ma me - a Dó - mi - num,

et ex - sul - tá - vit spí - ri - tus me - us in De - o sa - lu -

tá - ri me - o.

Cz

Be - ne - dí - ctus Dó - mi - nus De - us Is - ra - el, qui - a vi -

si - tá - vit et fé - cit red - em - pti - ó - nem ple - bis su - æ.

Tonus secundus

Cz = U

Se - cúndus au - tem in mé - di - o et in fi - ne sic va - ri -

á - tur.

Cz

Secúndi.

Cz

Lau-dá - te, pú- e - ri, Dóminum, lau-dá- te nomen Dó- mi-ni!

U

Di- xit Dó-mi-nus Dó-mi- no me - o: Se- de a dextris me- is!

Cz

Cré-di - di, propter quod lo- cú- tus sum: E - go au-tem hu-mi-

li - á - tus sum ni - mis.

U

Cré-di - di, propter quod lo-cú-tus sum: E - go au-tem hu-mi-

li - á - tus sum ni - mis.

A go szótag fölött hiányzik a hangjegy az eredeti kottában.

Cz

Ma-gní - fi - cat á - ni - ma me - a Dó - minum,

et ex - sul - tá - vit spí - ri - tus me - us in De - o sa - lu-

tá - ri me - o.

U

Ma-gní - fi - cat á - ni - ma me - a Dó - minum,

et ex - sul - tá - vit spí - ri - tus me - us in De - o sa - lu-

tá - ri me - o.

Cz

Be - ne - dí - ctus Dó - mi - nus De - us Is - ra - el, qui - a vi -
si - tá - vit et fé - cit red - em - pti - ó - nem ple - bis su - æ.

Tonus tertius

Cz

Tér - ti - um suspén - de in mé - di - o, sed in fi - ne præ - cí - pi - ta!

Tértii.   Tértii.   Tértii.

Tértii. [ ]   Tértii.

U

Tér - ti - um in mé - di - o sus - pén - de, sed in fi - ne præ -

cí - pi - ta!

[ ] Differentiæ. [ ] [ ]

[ ]

Az utolsó két hang a forrásban - hibásan - két punctum.

Cz

Lau-dá- te, pú - e - ri, Dó-minum, laudá- te no-men Dó-mi- ni!

U

Di- xit Dó-mi-nus Dó-mi-no me-o: Se- de a dex-tris me- is!

Cz

Cré- di - di, propter quod lo- cú- tus sum: E - go au- tem humi-

li - á - tus sum ni- mis.

U

Cré - di - di, propter quod lo - cú - tus sum: E - go au - tem humi -

li - á - tus sum ni - mis.

Cz

Ma - gní - fi - cat á - ni - ma me - a Dó - mi - num,

et ex - sul - tá - vit spí - ri - tus me - us in De - o sa - lu -

tá - ri me - o.

U

Ma - gní - fi - cat á - ni - ma me - a Dó - mi - num,

et ex - sul - tá - vit spí - ri - tus me - us in De - o sa - lu - tá -

ri me - o.

Cz

Be - ne - dí - ctus Dó - mi - nus De - us Is - ra - el, qui - a vi - si -

tá - vit et fé - cit red - em - pti - ó - nem ple - bis su - æ.

Tonus quartus

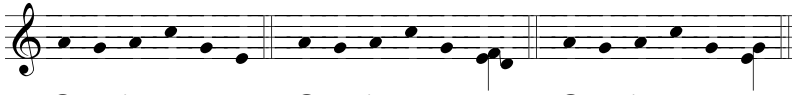
Cz

Quartus in primis gra - dá - tim as - cén - dit, sed tamen de al - to

ca - dit.

Quarti.

Quarti.

Quarti.

Quarti.

Quarti.

U

Quartus gradá - tim in pri - mis as - cén - dit, sed tamen de al - to

ca- dit.

Differentiæ.

Cz

Lau-dá- te, pú- e - ri, Dó- minum, laudá - te nomen Dó- mi- ni!

U

Di- xit Dó- mi- nus Dó- mi- no me- o: Se- de a dex- tris me- is!

Cz = U

Cré- di - di, propter quod lo- cú - tus sum: E - go au- tem hu- mi-

li - á - tus sum ni- mis.

Cz = U

Ma - gní - fi - cat á - ni - ma me - a Dó - mi - num,

et ex - sul - tá - vit spí - ri - tus me - us in De - o sa - lu - tá - ri

me - o.

Cz

Be - ne - dí - ctus Dó - mi - nus De - us Is - ra - el, qui - a vi - si -

tá - vit et fé - cit red - em - pti - ó - nem ple - bis su - æ.

Tonus quintus

Cz

Quintus quarto in mé - di - o sí - mi - lis, sed me - ta dis - sí - mi - lis.

Quinti.

Quinti.

U

Quintus quarto in mé-di - o sí-mi-lis, sed me-ta dis- sí- mi - lis.

Cz

Lau-dá- te, pú - e - ri, Dó-mi-num, lau-dá- te no-men Dó-mi- ni!

U

Di- xit Dó-mi-nus Dó-mi- no me- o: Se- de a dextris me-is!

Cz

Cré- di - di, propter quod lo- cú- tus sum: E - go au-tem hu-mi-

li - á - tus sum ni- mis.

U

Cré- di - di, propter quod lo- cú- tus sum: E - go au-tem hu-mi-

li - á - tus sum ni- mis.

Cz

Ma-gní - fi - cat á - ni - ma me - a Dó-mi-num,

et ex - sul - tá - vit spí - ri - tus me - us in De - o sa - lu - tá - ri

me - o.

U

Ma - gní - fi - cat á - ni - ma me - a Dó-mi-num,

et ex - sul - tá - vit spí - ri - tus me - us in De - o sa - lu - tá - ri

me - o.

Cz

Be - ne - dí - ctus Dó-mi - nus De - us Is - ra - el, qui - a vi - si -

tá - vit et fé - cit red - em - pti - ó - nem ple - bis su - æ.

Tonus sextus

Cz

Sex-tus, ut primus, pó- ni- tur, sed á- li- ter de- pó- ni- tur.

Sexti.

U

Sex-tus, ut primus, ín- ci- pit, sed á- li- ter de- pó- ni- tur.

Cz

Lau-dá- te, pú- e- ri, Dó-minum, lau-dá- te no-men Dó-mi- ni!

U

Di- xit Dó-mi-nus Dó-mi-no me- o: Se- de a dex- tris me- is!

Cz = U

Cré- di- di, propter quod lo- cú- tus sum: E- go au- tem hu- mi-

li - á - tus sum ni - mis.

Cz

Magnificat ánima mea Dóminum,

et ex - sul - tá - vit spí - ri - tus me - us in De - o sa - lu -

tá - ri me - o.

A Mo. ZT-e alapján (I/299)=U.

U

Ma-gní - fi - cat á - ni - ma me - a Dó - mi - num,

et ex - sul - tá - vit spí - ri - tus me - us in De - o sa - lu -

tá - ri me - o.

Cz

Be - ne - dí - ctus Dó - mi - nus De - us Is - ra - el,

Én így látom a sárgítottat.

Tonus septimus

Cz

Sé-pti-mus tér-ti - um in mé-di - o ré-spi-cit, sed in fi - ne

dé- spi - cit.

Séptimi.

Séptimi.

Séptimi.

Séptimi.

Séptimi.

U

Sé-pti-mus tér-ti - um in mé-di - o ré-spi-cit, sed in fi - ne

dé- spi - cit.

Differentiæ. < >

Cz

Lau-dá- te, pú - e - ri, Dó-minum, laudá- te nomen Dó-mi - ni!

U

Di- xit Dó-mi-nus Dó-mi-no me - o: Se-de a dextris me - is!

Cz

Cré- di - di, propter quod lo- cú- tus sum: E - go autem hu-mi-

li - á - tus sum ni- mis.

U

Cré- di - di, propter quod lo- cú- tus sum: E - go autem hu-mi-

li - á - tus sum ni- mis.

Cz

Ma-gní - fi - cat á - ni - ma me - a Dó - mi - num,

et ex - sul - tá - vit spí - ri - tus me - us in De - o sa - lu - tá - ri

me - o.

U

Ma-gní - fi - cat á - ni - ma me - a Dó - mi - num,

et ex - sul - tá - vit spí - ri - tus me - us in De - o sa - lu -

tá - ri me - o.

Cz

Be - ne - dí - ctus Dó - mi - nus De - us Is - ra - el, qui - a vi - si -

tá - vit et fé - cit red - em - pti - ó - nem ple - bis su - æ.

Tonus octavus

Cz

O-ctá-vus autem se-cún-do in mé-di - o sí - mi - lis, sed in

fi - ne dis - sí - mi - lis.

Octávi.

Octávi.

Octávi.

Octávi.

Octávi.

Octávi.

U

O-ctá-vus autem se-cún-do in mé-di - o sí - mi - lis, sed in

fi - ne va - ri - á - tur.

Differentiæ.

Cz

Lau-dá- te, pú - e - ri, Dó- minum, laudá - te nomen Dó-mi- ni!

U

Di- xit Dó-mi-nus Dó-mi- no me- o: Se- de a dextris me- is!
Az utolsó hang (is) a forrásban hibásan F.

Cz

Cré- di - di, propter quod lo- cú- tus sum: E - go au-tem hu-mi-

li - á - tus sum ni- mis.

U

Cré- di - di, propter quod lo- cú- tus sum: E - go au-tem hu-mi-

li - á - tus sum ni- mis.

Cz

Ma-gní - fi - cat á - ni - ma me - a Dó - mi - num,

et ex - sul - tá - vit spí - ri - tus me - us in De - o sa - lu -

tá - ri me - o.

U

Ma-gní - fi - cat á - ni - ma me - a Dó - mi - num,

et ex - sul - tá - vit spí - ri - tus me - us in De - o sa - lu -

tá - ri me - o.

Cz

Be - ne - dí - ctus Dó - mi - nus De - us Is - ra - el, qui - a vi -

si - tá - vit et fé - cit red - em - pti - ó - nem ple - bis su - æ.

Peregrinus paschalis

U

In éx - i - tu Is - ra - el de Æ - gý - pto, do - mus Ia - cob de
pó - pu - lo bár - ba - ro.

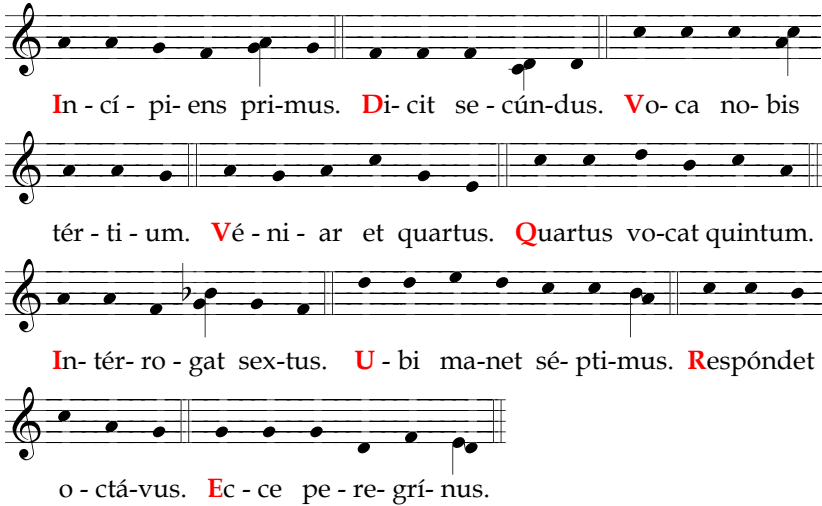
Breve compendium omnium tonorum

Cz = U

Qui sin - gu - ló - rum. Cu - pit to - nó - rum.
Sci - re me - ló - di - as. Has at - tén - dat neumas.
Et sub for - ma bre - vi. Stu - di - ó - que le - vi.
Discat be - ne sci - re. To - nos dif - fi - ní - re.

Aliud tonorum compendium

U

In - cí - pi - ens pri - mus. Di - cit se - cún - dus. Vo - ca no - bis
 tér - ti - um. Vé - ni - ar et quartus. Quartus vo - cat quintum.
 In - tér - ro - gat sex - tus. U - bi ma - net sé - pti - mus. Respóndet
 o - ctá - vus. Ec - ce pe - re - grí - nus.

Modus cantandi accentum Ordinis hoc modo

U

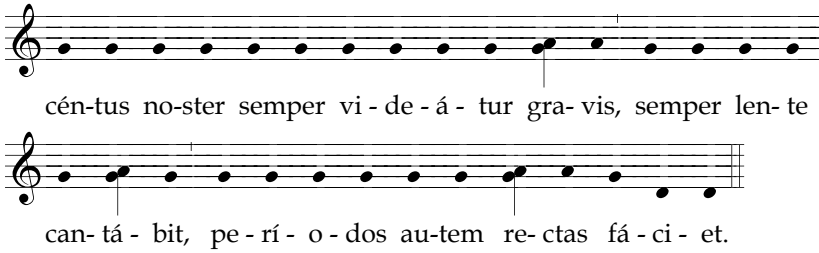

Qui cu - pit re - li - gi - ó - nis ac - cén - tu can - tá - re, tá - li -
 ter can - tá - bit: pri - mi cóm - ma - tis fi - nem e - le - vá - bit,
 se - cún - di dé - pri - met, tér - tii quoque e - le - vá - bit, quarti

pá - ri - ter dé - pri - met, et sic per cón - sequens us - que ad pe -
 rí - o - dum, pe - rí - o - dum au - tem tá - li - ter fá - ci - et.
 Quod si in - ter - ro - gá - ti - o fú - e - rit, tá - li - ter e - am
 can - tá - bit? Si fú - e - rit in fi - ne cóm - ma - tis dí - ctio
 u - ní - us sýl - la - bæ, tunc e - am e - le - vá - bit sic, si au -
 tem in pe - rí - o - do, tunc e - am tol - let sic. Si fú - e - rit
 in in - ter - ro - ga - ti - ó - ne, per - con - tá - li - ter in - ter - ro -
 gá - bit: Tu - ne, De - us me - us, es hic? Si quoque fú - e - rit
 ul - ti - ma dí - cti - o in fi - ne cóm - ma - tis, úl - ti - mam e - ius

sýl - la - bam e - le - vá - bit, ver - bi grá - ti - a: ún - de - cim,
 si au - tem fú - e - rit in pe - rí - o - do, tunc tém - po - ris fá -
 ci - et: ún - de - cim. Si He - brá - i - ca dí - cti - o fú - e - rit
 in fi - ne cóm - ma - tis, úl - ti - mam e - ius sýl - la - bam fá - ci -
 et a - cú - tam, ver - bi grá - tia: Ce - dar, si au - tem in pe - rí -
 o - do, tunc fá - ci - et: Ce - dar. Qua - si in fi - ne in - ter - ro -
 ga - ti - ó - nis fú - e - rit dí - cti - o He - brá - i - ca, e - am
 ta - men éf - fe - ret, ut La - tí - nam, ver - bi grá - ti - a: Nonne
 Sa - ul iá - cu - it in món - ti - bus Gél - bo - e? Ut au - tem ac -

cén-tus no-ster semper vi-de-á-tur gra-vis, semper len-te
 can-tá-bit, pe-rí-o-dos au-tem re-ctas fá-ci-et.

Tonus missæ ante collectam

U

Dó-mi-nus vo-bí-scum!
 O-ré-mus! De-us, qui cor-da fi-dé-li-um Sancti Spí-ri-
 tus il-lu-stra-ti-ó-ne do-cu-í-sti: da no-bis in e-
 ó-dem Spí-ri-tu re-cta sá-pe-re, et de e-ius semper
 con-so-la-ti-ó-ne gau-dé-re. Per Dó-minum nostrum,
 Iesum Christum, Fí-li-um tu-um, qui te-cum vi-vit et re-

gnat in u - ni - tá - te e - iúsdem Spí - ri - tus San - cti, De - us,
per ó - mni - a sæ - cu - la sæ - cu - ló - rum.

In vesperis capitulum sic

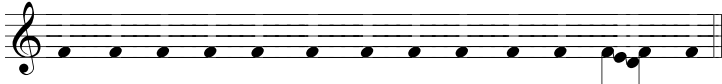
U

Fra - tres. Qui par - ce sé - mi - nat, par - ce et me - tet, et qui
sé - mi - nat in be - ne - di - cti - ó - ni - bus, de be - ne - di - cti -
ó - ni - bus et me - tet.

In tertia et completorio sic

U

De be - ne - di - cti - ó - ni - bus et me - tet.

Ne de - re - línquas nos, Dó-mi - ne, De - us no - ster!
Verzikulus? Einsiedelni antiphonarium (Ms 611) 3v legvégén + Kn 4, 200r

Toni... Pálóczi

Be - ne - di - cá - mus Dó - mi - no!

De - o grá - ti - as!

Be - ne - di - cá - mus Dó - mi - no!

De - o grá - ti - as!

Be - ne - di - cá - mus Dó - mi - no!

De - o grá - ti - as!

Be - ne - di - cá - mus Dó - mi - no!

De - o grá - ti - as!

Be - ne - di - cá - mus Dó - mi - no!

De - o grá - ti - as!

Be - ne - di - cá - mus Dó - mi - no!

De - o grá - ti - as!

Be - ne - di - cá - mus Dó - mi - no!

De - o grá - ti - as!

Be - ne - di - cá - mus Dó - mi - no!

De - o grá - ti - as!

Be - ne - di - cá - mus Dó - mi - no!

De - o grá - ti - as!

A forrásban kulcshiba van, az egészet terccel följebb (C-ről) adja.

Be - ne - di - cá - mus Dó - mi - no!

De - o grá - ti - as!

Be - ne - di - cá - mus Dó - mi - no!

De - o grá - ti - as!

Be - ne - di - cá - mus Dó - mi - no!

De - o grá - ti - as!

In adventu dominicalis

Be - ne - di - cá - mus Dó - mi - no!

Bizonytalan elosztás

De - o grá - ti - as!

In ieiunio dominicalis

Be - ne - di - cá - mus Dó - mi - no!

De - o grá - ti - as!

In adventu Domini

Be - ne - di - cá - mus Dó - mi - no!

De - o grá - ti - as!

In ieiunio

Be - ne - di - cá - mus Dó - mi - no!

De - o grá - ti - as!

APPENDIX

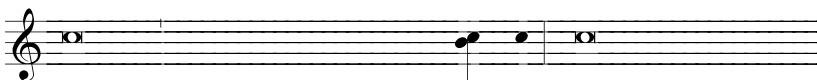
*Toni communes officii, qui in fontibus suprascriptis
non inveniuntur, iuxta morem Romanum*

In principio horarum

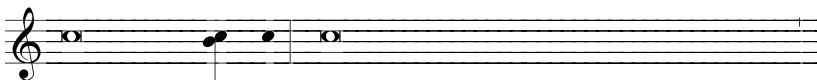
Tonus festivus

V. Deus, in adiu- tó - ri - um me-um in - tén - de!

R. Dómine, ad adiuvándum me fe - stí - na! Glória Patri et Fílio

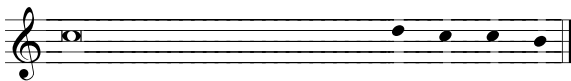

et Spirítui San-cto; sicut erat in princípío, et nunc et semper,

et in sácula sæculórum, a - men! Al - le - lú - ia.

A Septuagesima usque ad Pascha, loco Alleluia, dicitur:

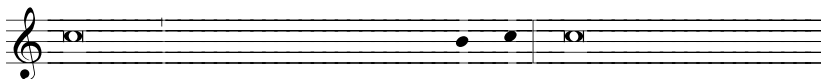

Laus tibi, Dómine, rex ætér-næ gló- ri - æ.

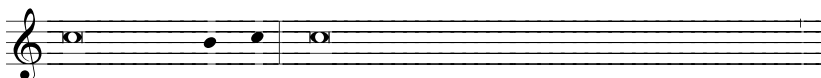
Tonus ferialis

V. Deus, in adiu-tó - ri - um me-um in-tén-de!

R. Dómine, ad adiuvándum me fe - stí - na! Glória Patri et Fílio

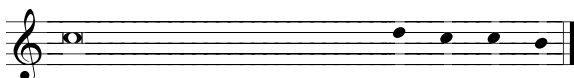

et Spirítui Sancto; sicut erat in princípio, et nunc et semper,

et in sæcula sæculórum, a - men! Al - le - lú - ia.

Vel:

Laus tibi, Dómine, rex ætér-næ gló-ri - æ.

Tonus sollemnior

V. De - us, in adiutórium me - um in - tén - de!

R. Dó - mi - ne, ad adiuvándum me fe - stí - na! Gló - ri - a

Patri et Fílio et Spi - rí - tu - i San - cto; sic - ut erat in

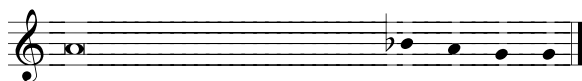

príncipio, et nunc et sem- per, et in sæcula sæculó-rum, a-men!

Al - le - lú - ia.

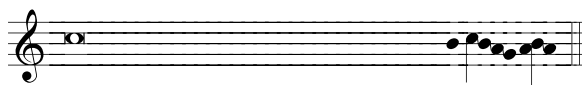
Vel:

Laus tibi, Dómine, rex æté-rnæ gló- ri - æ.

Toni versiculorum

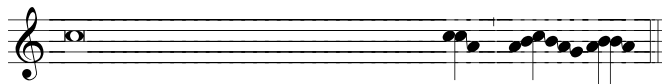
In Dominicis et Festis post Nocturnos, ad Laudes et ad Vesperas post Hymnum et ad Horas post Responsorium breve:

V. Dirigátur, Dómine, orátio me - a!

R. Sicut incénsum in conspéctu tu - o.

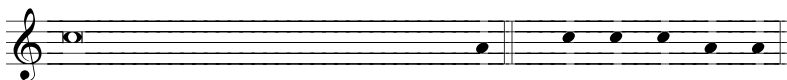
Vel iuxta recentiorem usum:

V. Dirigátur, Dómine, orátio me - a!

R. Sicut incénsum in conspéctu tu - o.

In aliis casibus

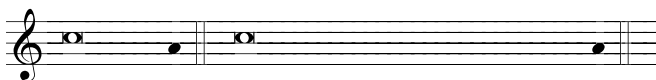

V. Dignáre me laudáre te Virgo sacrá- ta. ... De - i Gé - ni - trix.

R. Da mihi virtútem contra hostes tu - os.

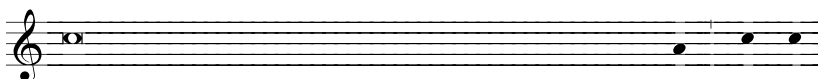
Tonus Absolutionum et Benedictionum

Ad Matutinum, post singulos nocturnos

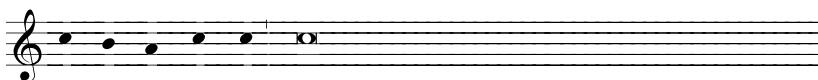

Pater no-ster. **V.** Et ne nos indúcas in tentatiónem. **R.** Sed líbera...

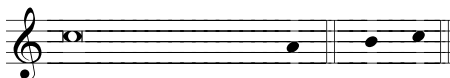
Absolutio in I. Nocturno

Exáudi, Dómine Iesu Christe, preces servórum tuó-rum, † et mi-

se - ré - re no-bis, * qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas

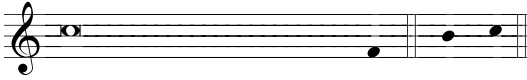

in sácula sáculó-rum. **R.** A-men.

Benedictio

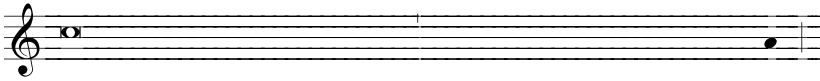

Iube do-mne be-ne-dí-ce-re. **B**enedictió - ne per-pé - tu - a

benedícat nos Pater ætér-nus. **R.** A-men.

Tonus capituli

In diébus illis salvábitur Iuda, et Israel habitábit confidén-ter, †

et hoc est nomen quod vo- cá-bunt e - um * Dóminus iustus

no-ster. **R.** De- o grá- ti - as.

Flexa et metrum cum supervenienti

de somno súr-ge - re... grá - ti - a et for - ti - tú - di - ne.

Metrum in monosyllaba vel hebraica dictione

qui mit-tén-dus est.
Dó- mi- nus la- cob.
e- ius Em-má- nu- el.
quæ fé- ci- mus nos.

Vel

qui mit-tén-dus est.
 Dó-mi-nus Ia-cob.
 e-ius Em-má-nu-el.
 quæ fé-ci-mus nos.

Omittitur flexa, si textus brevior sit, vel alio modo non permittat.

Punctum non mutatur ad vocem monosyllabam vel hebraicam.

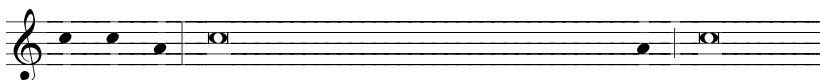
...su-per te or-ta est. ...sæ-cu-ló-rum. A-men.

Tonus orationum

Tonus simplex

V. Dóminus vobíscum! **R.** Et cum spírítu tu-o!

O - ré-mus! Præsta, quæsumus, omnípotens De-us: † ut semper

rationabília me-di-tán-tes, * quæ tibi sunt plácita, et dictis ex-

sequámur et fa-ctis. (**vel:** et fa-ctis.) Per Dóminum nostrum,

Iesum Christum, Fílium tu-um, † qui tecum vivit et regnat in uni-

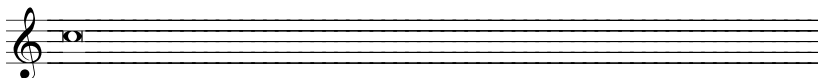

táte Spíritus San-cti, De-us, * per ómnia sáecula sáeculó- rum.

R. A-men.

Alia conclusio

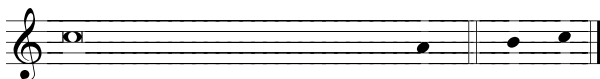

Qui vivis et regnas cum Deo Patre (**vel:** Qui tecum vivit et regnat)

in unitáte Spíritus San-cti, De-us, * per ómnia...

Conclusio brevior:

Per Christum, Dóminum no-strum. **R.** A-men.

Exempla flexæ et metri

con-cé-de	læ- tí- ti- am.	sub-sí- di- a	cón-fe- rat.
	con-fés- si sunt.	præ- sta	quæ-su- mus.
	di- gná- tus es.	ad pro- te-	gén- dum nos.
vel:	di- gná- tus	es.	pro-te- gén- dum nos.

Punctum in monosyllaba

redímere di-gná-tus es. **vel:** di-gná- tus es. **vel:** di-gná - tus es.

Flexa regulariter fieri debet in fine primæ distinctionis; omittitur tantum, quando oratio est brevior. Metrum numquam omittendum est.

Toni Benedicamus Domino

I. In Festis Solemnibus

In I. Vesperis

Be - ne - di - cá - mus Dó - - - mi - no!

De - o grá - - - ti - as!

Ad Laudes

Be - ne - di - cá - mus Dó - - - mi - no!

De - o grá - ti - as!

In II. Vesperis

Be - ne - di - cá - mus Dó - mi - no!
De - o grá - ti - as!

The musical notation consists of two staves. The first staff contains the melody for the first line of text, and the second staff contains the melody for the second line. The notes are primarily quarter and eighth notes, with some beamed eighth notes. The key signature has one flat (B-flat), and the time signature is common time (C).

Vel alio modo:

Be - ne - di - cá - mus Dó - - - - mi - no!
De - o grá - - - - ti - as!

The musical notation consists of two staves. The first staff contains the melody for the first line of text, and the second staff contains the melody for the second line. The notes are primarily quarter and eighth notes, with some beamed eighth notes. The key signature has one flat (B-flat), and the time signature is common time (C).

II. In Festis Duplicibus

In I. Vesperis:

Be - ne - di - cá - mus Dó - mi - no!
De - o grá - ti - as!

The musical notation consists of two staves. The first staff contains the melody for the first line of text, and the second staff contains the melody for the second line. The notes are primarily quarter and eighth notes, with some beamed eighth notes. The key signature has one flat (B-flat), and the time signature is common time (C).

Ad Laudes:

Be - ne - di - cá - mus Dó - mi - no!
De - o grá - ti - as!

In II. Vesperis:

Be - ne - di - cá - mus Dó - mi - no!
De - o grá - ti - as!

III. *In Vigilia Epiphaniæ, in Dominica infra Octavam
Natiuitatis, Epiphaniæ et Corporis Christi*

Be - ne - di - cá - mus Dó - mi - no!
De - o grá - ti - as!

IV. *In Festis Beatæ Mariæ Virginis*

In Festis B. M. V. cantatur Benedicamus Domino ut in aliis solemnibus Festis vel ut sequitur:

Be - ne - di - cá - mus Dó - mi - no!
De - o grá - ti - as!

V. In Dominicis per annum

et in Dom. Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ

Be - ne - di - cá - mus Dó - mi - no!
De - o grá - ti - as!

VIII. In Dominicis Adventus et Quadragesimæ

Be - ne - di - cá - mus Dó - mi - no!
De - o grá - ti - as!

IX. In Dominicis Temporis Paschalis

(Quando Officium fit de Tempore).

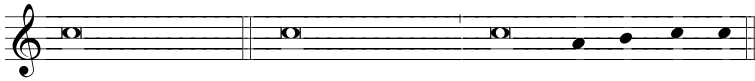

Be - ne - di - cá - mus Dó - mi - no!

De - o grá - ti - as!

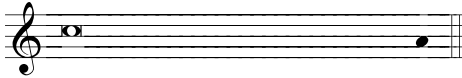
Preces

Kýrie, eléison! Christe, eléison! Kýrie, e - lé - i - son!

Pa - ter no - ster, *secreto usque ad*

V. Et ne nos indúcas in tentatió - nem!

R. Sed líbera nos a ma - lo!

A prima vége

Be - ne - di - cá - mus Dó - mi - no!

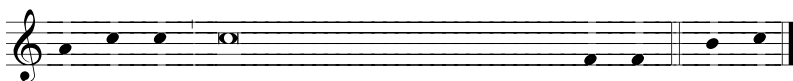

De - o grá - ti - as!

A Kompletórium eleje

Iube Dom-ne be - ne - dí - ce - re. **N**octem quiétam et fi-nem

per-fé-ctum concédát nobis Dóminus omní-po-tens. **R.** A-men.

Lectio brevis

Fratres! Sóbrii estóte, et vigilá-te, quia adversárius vester diábolus,

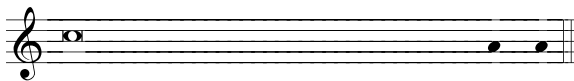
tamquam leo rúgiens, círcuit, quáerens quem dé-vo- ret, cui re-

sístite fortes in fi - de. Tu au-tem Dó- mi - ne, mi- se - ré - re

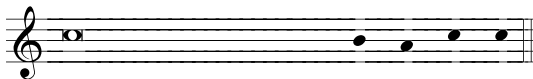
no- bis. **R.** De - o grá- ti - as!

V. Adiuatórium nostrum in nómine Dó-mi- ni.

R. Qui fecit cælum et ter - ram.

Lectio brevis

V. Convérte nos, Deus, salu-tá - ris no-ster.

R. Et avérte iram tu - am a no-bis.

Tónusok a magyar nyelvű zsoltározáshoz az Éneklő Egyház katolikus népénektár alapján

Ha a zsolozsmát magyar nyelven énekeljük, akkor nem a középkori latin tónusokat, hanem az Éneklő Egyház magyar zsoltártónusait használjuk. Ezek összeállításánál az alábbi szempontok lettek figyelembe véve:

Tartsuk a tónus gregorián jellegét, de könnyítsük meg a szövegalkalmazást. Ezért kerüljük a háromhangos előkészítést (Pl. 4. tónus termináció), az előkészítő hangok melodikusan vezessenek az akcentus-hangra (Pl. vö. a 8. tónus mediációját a 4. tónuséval), tartsuk meg a jellegzetes kötéseket, de azok ne okozzanak nehézséget a szöveg ráhelyezésében (Pl. 6. tónus termináció).

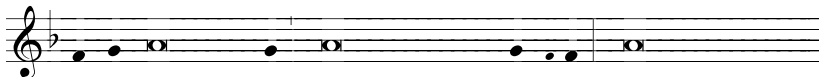
Tartsuk meg, illetve elevenítsük fel a magyar zsoltározási hagyomány néhány megoldását, s ebben vegyük figyelembe a népi felvételek tanulságait is.

Ezen tónusok keletkezésekor a prozódiai felfogás (indokolatlanul) szigorú volt. Elhangzottak olyan igények is, hogy a zsoltárokat át kell írni, nehogy háromnál több tagú szavak legyenek a versek végén. Mivel el kellett kerülni, hogy a zsoltárok értelme vagy természetes szórendje ilyen külsőséges szempont miatt esetleg tartalmilag sérüljön, viszont, hogy az új tónusok elfogadását ne akadályozza prozódiai kifogás, olyan zárlatokat kellett választani, melyek különböző tagoltságú szövegvégződéseken is alkalmazhatók, amelyek inkább dallamosan lesimítják, s nem élesen kiemelik az akcentust. Különösen a kétakcentusos zárlatoknál volt célszerű a sima futású, dallamos zárlatokat előnyben részesíteni a két éles akcentussal ellátott formulákkal szemben (Pl. 7. tónus mediáció).

A mellékhangsúlyokról nem kéne írni? Különben mit kezdjen egy 4-5 szótagos utolsó szóval?

I.

Tónus

1d

1g

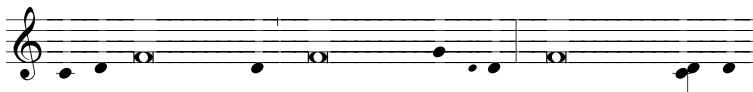

A mediáció egy akcentusos.

A termináció egy akcentust és két megelőző hangot használ.

II.

Tónus 2

A mediáció egy akcentusos.

A termináció nem használ akcentust, mindig az utolsó előtti szótagra kerül a hajlítás.

III.

Tónus 3

A mediáció nem használ akcentust, mindig az utolsó előtti szótagra kerül a hajlítás.

A termináció egy akcentust és egy megelőző hangot használ.

IV.

Tónus 4e

A mediáció egy akcentust és két megelőző hangot használ.

A termináció egy akcentust és két megelőző hangot használ.

V.

Tónus 5a

A mediáció egy akcentust használ.

A termináció két akcentust használ.

VI.

Tónus 6

A mediáció egy hangsúlyt és egy megelőző hangot használ.

A termináció egy hangsúlyt és két megelőző hangot használ.

VII.

Tónus

7a

7c1

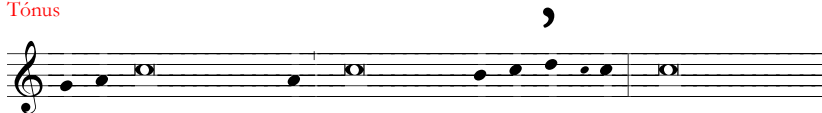

A mediáció egy hangsúlyt és két megelőző hangot használ.

A terminációk egy hangsúlyt és két megelőző hangot használnak.

VIII.

Tónus

8g

8c

A mediáció és a termináció is egy hangsúlyt és két megelőző hangot használ.